

1774/IV/10

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 95v-96r

σχ. 206-207

Απόφαση προδικαστική. Πώληση επί πιστώσει¹. Αντιπροσώπευση και εντολή. Συντηρητική κατάσχεση εις χείρας τρίτου. «Δημοσία» κατάδεση τιμήματος στην Κ αντί καταβολής.

Προδεσμία για την προσκόμιση εγγράφων αποδείξεων.

²²/

1774 ἀπριλίου Ι0

²³/ Τὴν σήμερον ἦλθεν ὁ Ἀληγάς τούρκος καὶ ἐζήτησεν κρίσιν διὰ τὰ RF 170" νέμ²⁴/τζικα ὁποῦ (εἶ)χεν νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν κύρ Χατζῆ Θεόδωρον Κῶνστα ἄνθρωπον τῆς κουμπανίας ²⁵/ μας<.> τοῦ ὁποίου Χατζῆ Θεοδόρου<.> τοῦ ἀνθρώπου του<.> ἔδωσεν 10 καντάρια ῥήξι τώρα ἀπὸ 8 ²⁶/ μῆνες. τὸν ὁποῖον Χατζῆ Θεόδωρον ῥωτῶντας τὸν διατὶ δὲν τὰ ἔδοσεν καὶ διατὶ τὸν ἄφισεν ²⁷/ νὰ περπατῇ κατόπιτον τόσον καιρὸν αὐτὸς ἀπεκρίθικεν κατεμπροσθεν μας ὅτι (εἶ)χεν καὶ γρ[ά]²⁸/ψ(ει) τοῦ ἀνθρώπου του νὰ πλερώσῃ αὐτὰ τὰ ἄσπρα, ἀλλὰ (εἰ)ς τὸ ἀναμεταξὺ ὁποῦ (εἶ)τον αἴτοιμ(ος) νὰ τὰ ²⁹/ ὀσπῇ ἐπῆγεν κάποιος Κάρρολος ἄνθρωπος τοῦ ἄνωθεν Ἀληγά καὶ τὰ ἀλικοτίσεν (εἰ)ς τὰ μαγιστρ[ά]³⁰/το τῆς Τόρδας καὶ οὕτως ἔτρεξαν τὰ τέσσα ἀνακατόματα. ὕστερον ὅμως μετὰ ἀρκετὸν καιρὸν ³¹/ ἦλθαν δυὸ τούρκοι ἄνθρωποι τοῦ ἄνωθεν Ἀληγά καὶ ἐζήτησαν τὸν Χατζῆ Θεόδωρον (εἰ)ς τὸν ἄρχον προ³²/εστὸνμας (εἰ)ς τὴν κρίσιν του. καὶ οὕτως τὰ ἔβαλεν τὰ ἄσπρα (εἰ)ς τὴν κρίσιν νὰ μὴν δοδοῦν (εἰ)ς κανένα χέρι ³³/ ἕως νὰ παρισιασθοῦν· τώρα ὅμως παρῥισιάζωντας καὶ οἱ δυὸ οἱ ἄνωθεν<.> ἐβρεθήκεν νὰ δο[σ]<θ>οῦν τοῦ ³⁴/ Ἀλιαγά τὰ ἄσπρα μετὸ νὰ μὴν τὰ (εἶ)χεν ἀλικοτίσῃ καν(εἰ)ς οὔτε ὁ Κάρρολ(ος) οὔτε ὁ ἄλλος, πλὴν ³⁵/ λέγωντάς μας ὁ Χατζῆ Θεόδωρος ὅτι ἦλθαν δυὸ κατσαλίστεδοι ἀπὸ τὸ <γ>κουβέρνιουμ, καὶ τὸν ὄμνε³⁶/ξαν μὲ προσταγὴν βασιλικὴν ἐὰν ἡξεύρ(ει) πουθενὰ τίποτες ἄσπρα καὶ λέγωντας ὅτι οὔτε // αὐτὸς ὁ ἴδι(ος) τοῦ χρεωστὰ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα, καὶ ὅτι τοῦ (εἶ)πεν νὰ εἶναι ἀλικοτισμ(έν)α ἐκεῖ ὁ²/ποῦ εὐρίσκονται καὶ μόνον διὰ αὐτὸ δὲν δίδονται ἀπὸ τὸ κρητῆριον ἔξω. διὰ δὲ τὴν τιμὴν του ³/ ὁποῦ ζητᾷ ὁ ἄνωθεν Ἀλιαγάς καὶ διὰ τοὺς κόπους τοῦ ὁποῦ ἐπερπάτησεν τώρα 8 μῆνες διὰ αὐτὰ ⁴/ τὰ ἄσπρα λέγωντας ὅτι (εἶ)τον τέχναις τοῦ Χατζῆ Θεοδόρου μὲ τὸν Κάρρολον καὶ ὅτι δὲν (εἶ)τον ἀλικοτι⁵/σμ(έν)α, νὰ ἔχη ὁ Χατζῆ Θεόδωρος ἀτεστάτο νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ κρητῆριον τῆς Τόρδας ὅτι ⁶/ αὐτὸς (εἶ)χεν γράψῃ νὰ πλεροδοῦν, καὶ τὰ ἄσπρα (εἶ)τον αἴτοιμα καὶ ὁ Κάρρολος τὰ ἀλικοτίσεν (εἰ)ς τὴν Τόρ⁷/δαν (εἰ)ς τὸ μαγιστράτο καὶ τότες νὰ ἔχη νὰ ἀδοωθῇ<.> (εἰ)δὲ καὶ δὲν ἡμπορέσῃ νὰ φέρῃ ἀτεστάτο ⁸/ ἀπὸ

ο μαγιστράτο ὅτι ἔττι (εἶ)τον μέν(ει) ὁ Χατζῆ Θόδωρος ἔνοχος (εἶ)ς
 ιορίαν ἡμέρας 21 καὶ ἔστω.

¹³ / Ἰωάννης. τζήγγ(ού) νῦν προεστῶς πρῶ, Μανικάτης Σαφράν(ος) πρῶ,
 ωμᾶς βελλερᾶς πρ, Κόνσταντήνος· Αρπάσις πρ, ἰωαννης Μαβρ<ο>δῆς
 πρ [χ.γρ.], κυρήτζης χατζῆ τύχ(ου) [μον.], Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου):
 παπετάνος πρᾶ.

στ. 23-26 Αγορά εμπορεύματος δι' αντιπροσώπου επί πιστώσει. Αίτημα
 της αγωγῆς εἶναι ἡ καταβολή του τιμήματος².

στ. 26-30 Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ὅτι εἶχε δώσει ἐντολή στον σύντρο-
 φό του (βλ. εγγρ. 207 στ. 8) να καταβάλει το τίμημα σε αντιπρόσωπο
 του πωλητή. Ο αντιπρόσωπος του τελευταίου, με απόφαση τρανσυλβα-
 νικού δικαστηρίου ἄλλης πόλης, εἶχε δεσμεύσει τα χρήματα, τα οποία
 εἶχαν κατατεθεῖ σε αὐτό.

στ. 30-34 Η αγωγή στο Κριτήριο ασκεῖται ἀπὸ πληρεξουσίου του πω-
 λητή. Ο εναγόμενος καταδέτει το τίμημα στο Κριτήριο³ (μεσεγγύηση),
 με τὴν δέσμευση να μην ἀναληφθοῦν μέχρις οὗ παραστεί αὐτοπροσώ-
 πως ο ἐνάγων στο Κριτήριο⁴.

στ. 33-34 Αντιμωλία διαδίκων. Το Κριτήριο αποφασίζει να ἀναλάβει το
 τίμημα ο ἐνάγων.

στ. 35-40 [90gr] Ἐνστάση του εναγομένου, που ἀντιτάσσει ὅτι εἶχε κατα-
 δέσει ἐνόρκως σε κυβερνητικούς υπαλλήλους ὅτι το τίμημα εἶχε δεσμευ-
 θεῖ σε τρανσυλβανικό δικαστήριο.

στ. 2-4 Ο ἐνάγων ισχυρίζεται ὅτι ὑπάρχει συμπαιγνία του εναγομένου
 με τον αντιπρόσωπό του και ζητεῖ ἀποζημίωση για προσβολή της προ-
 σωπικότητάς του και για τις δαπάνες του.

στ. 5-8 Το δικαστήριο τάσσει στον εναγόμενο ἀποκλειστική προθεσμία
 τριῶν εβδομάδων για να προσκομίσει βεβαίωση ἀπὸ το δικαστήριο της
 Τούρντας, ἡ οποία να ἐπιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς του.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 194-195.

2. Δεν ζητεῖται τόκος υπερημερίας, ὁ.π., σ. 191 επ.

3. Μορφή δημοσίας καταθέσεως, με τὴν οποία ἐπερχόταν ἡ ἀπόσβεση τῆς
 ἐνοχῆς, ὁ.π., σσ. 144, 188 (δ').

4. Τα πραγματικά περιστατικά που ἀναφέρονται στους στίχους αὐτοὺς προη-
 γοῦνται χρονικά ἐκείνων των στ. 23-30.